

חוק איסור הלנה (תיקוני חקיקה) (הוראות שעה), התשנ"ד-1994*

הוראות שעה

1. בתקופה של שישה חודשים החל ביום פרסומו של חוק זה –

(1) בחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדיון), התשנ"א-1991,¹ אחרי סעיף 2 יבוא:

"הלנה שלא כדיון 2א. (א) מעביד או מתווך כוח אדם שעשה אחד מאלה, בין בתמורה ובין שלא בתמורה:

(1) העמיד ביודעין מקום לינה לרשותו של עובד זה, שנכנס לישראל שלא כדיון, או שיושב בה שלא כדיון, או שעובד בישראל ללא רשיון שניתן לכך לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952² (להלן – רשיון עבודה כדיון), בין אם המקום היה בבעלותו, או בהחזקתו, ובין אם היה בבעלותו, או בהחזקתו של אדם אחר;

(2) תיווך או סיעה, בכל דרך אחרת, בהשגת מקום לינה לעובד זר כאמור בפסקה (1).

דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.³

(ב) לענין עבירה לפי סעיף קטן (א), מעביד או מתווך כוח אדם, שעשה אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק כי בידי העובד הזר מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדיון, וישב בה כדיון ועובד בה לפי רשיון עבודה כדיון או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים, שהעובד הזר נכנס לישראל שלא כדיון, או שהוא יושב בה שלא כדיון, או שהוא עובד בה ללא רשיון עבודה כדיון";

(2) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אחרי סעיף 12 יבוא:

12א. (א) מי שהעמיד ביודעין, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב האזור, שנכנס לישראל או שיושב בה, שלא כדיון, או סיעה לתושב האזור כאמור להשיג מקום לינה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

(ב) מי שעשה מעשה כאמור בסעיף קטן (א), עליו הראיה שבדק שבידי תושב האזור מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדיון ויושב בה כדיון או שבנסיבות הענין לא היה עליו לדעת, בעת שעשה את אחד המעשים האמורים בסעיף קטן (א), שתושב האזור נכנס לישראל שלא כדיון או שהוא יושב בה שלא כדיון.

(ג) לענין סעיף זה, "אזור" – יהודה והשומרון וחבל עזה.

12ב. (א) עבירה לפי סעיף 12א היא עבירה מינהלית, כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985,⁴ והוראות החוק האמור יחולו עליה, בשינויים המחוייבים בשל הוראות סעיף זה וסעיף 12ג.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ז באדר התשנ"ד (7 במרס 1994): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2229, מיום כ"ט בכסלו התשנ"ד (13 בדצמבר 1994), עמ' 134.

¹ סי"ח התשנ"א, עמ' 112.

² סי"ח התשי"ב, עמ' 354.

³ סי"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ סי"ח התשמ"ו, עמ' 31.

(ב) לעבירה מינהלית לפי סעיף זה יהיה קנס מינהלי קצוב של 1,000 שקלים חדשים, לגבי כל תושב האזור שלגביו נעברה העבירה, ובעבירה מינהלית חוזרת – כפל הקנס האמור; לענין זה, "עבירה חוזרת" – כמשמעותה בחוק העבירות המינהליות, התשמ"ו-1985.

12.ג. על אף האמור בסעיף 15 ובכל חוק אחר, שר המשטרה ממונה על ביצוע סעיפים 12 ו-12ב.

משה שחל
שר המשטרה

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבה וייס
יושב ראש הכנסת

עזר וייצמן
נשיא המדינה

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 85), התשנ"ד-1994*

1. סימן ד' לפרק ד' בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח-1968¹ (להלן – החוק) תיקון כותרת העיקרי, ייקרא "תשלומים מיוחדים".

2. אחרי סעיף 103 לחוק העיקרי יבוא:

103ב. (א) נעשתה למבוטחת בדיקת מי שפיר בבית חולים כמשמעותו בתקנות בריאות העם (בדיקת מי שפיר), התש"ם-1980², ישלם המוסד, באמצעות משרד הבריאות, את מחיר הבדיקה כפי שייקבע בהיתר להעלאת מחירי האשפוז לשירותים אמבולטוריים, שניתן לפי חוק יציבות מחירים כמצרכים ובשירותים (הוראת שעה), התשמ"ו-1985³, התשלומים יועברו למשרד הבריאות במועדים, לתקופות ולפי דוחות שיוסכמו בין המוסד לבין משרד הבריאות.

(ב) לענין סעיף זה, "מבוטחת" – מבוטחת לפי פרק ב' או אשת מבוטח לפי פרק ב' שבתחילת הריונה מלאו לה 35 שנים וטרם מלאו לה 37 שנים ושאינה זכאית לבדיקה לפי תקנות בריאות העם (בדיקת מי שפיר), התש"ם-1980.

3. תחילתו של חוק זה ביום ח' בטבת התשנ"ג (1 בינואר 1993).

אורה נמיר
שרת העבודה והרווחה

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבה וייס
יושב ראש הכנסת

עזר וייצמן
נשיא המדינה

* נחקל בכנסת ביום כ"ו באדר התשנ"ד (9 במרס 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2223, מיום ט"ו בכסלו התשנ"ד (29 בנובמבר 1993), עמ' 113.
1 סיח התשכ"ח, עמ' 108; התשנ"ד, עמ' 47.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 160; התש"ן, עמ' 379.
3 סיח התשמ"ו, עמ' 2; התשנ"ג, עמ' 20.